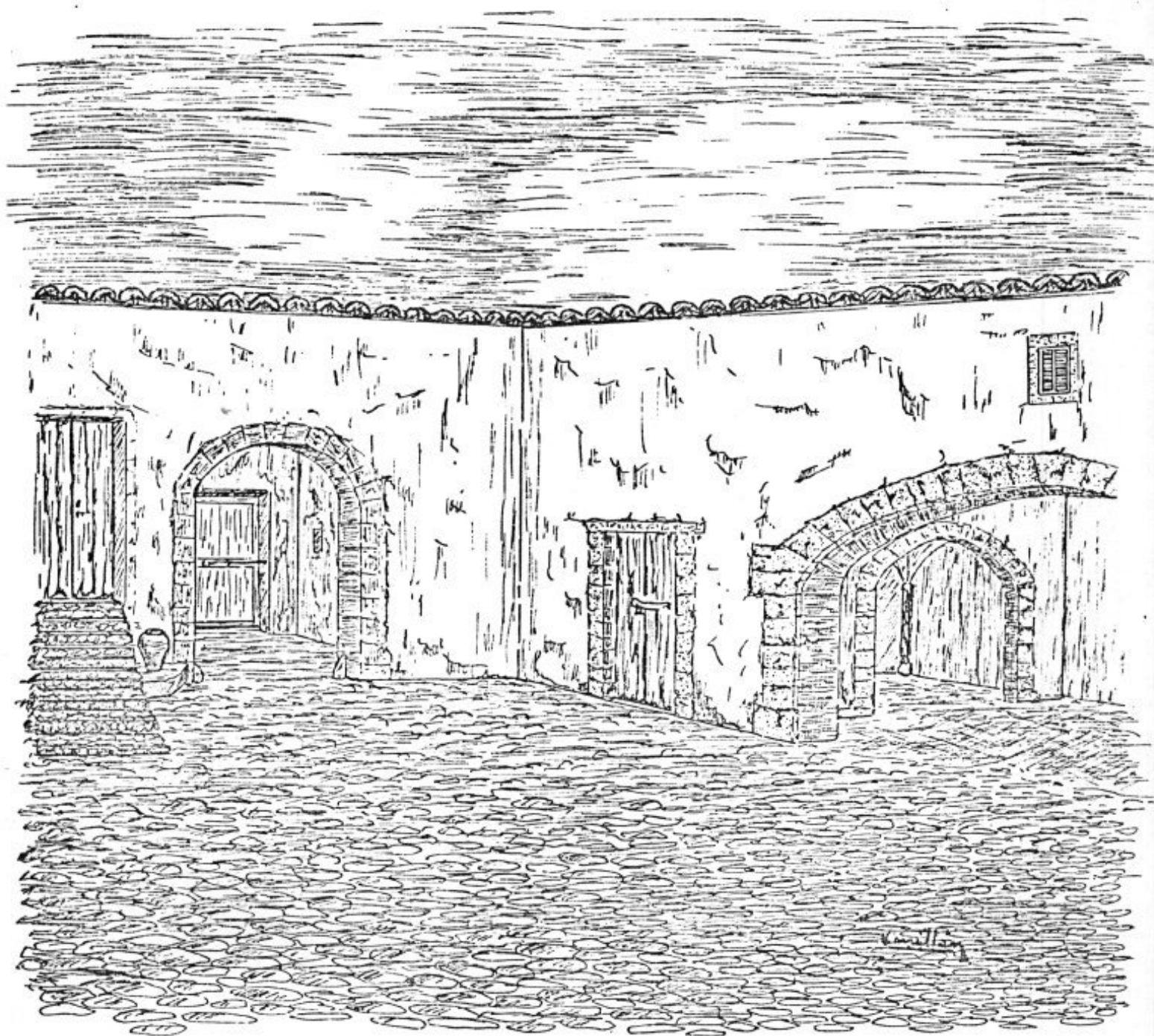

SANT JOAN

BOLLETI INFORMATIU

Nº 92 - FEBRER - 1980

Amb aquest títol que acaben de llegir, crec que ja han endevintat de què es tracta. Els vull presentat una nova secció en aquest Bolletí; aquesta col·laboració consistirà en dar-los a conèixer coses, dits i fets que succeïren anys enrera i que estan publicats a part o banda. Esper que els pugui arribar mensualment.

El d'avui, no mos afecta directament, però cosa molt important, està escrit en la nostra llengua, a primera pàgina del "Periódico de la mañana, el Día" del 17 de maig de l'any 1927 i el firma, Alanís.

Q U I N P A I S !

De turisme parlàvem l'altre dia?. Doncs vejan lo que em diuen, de Mallorca, uns hostes enamorats de la nostra terra:

- "Sembla que en aquest moment corre perill el recó més bell de Miramar. La darrera vegada que en passàrem, dues dotzenes d'alzines de les més frendoses i corpulentes havien estat senyalades, ens digueren que per tallar-les, arran de la carretera. Orpímia el cor veure la senyal fatídica damunt els troncs d'aquells arbres gegantins que ombregen el camí magníficament.

" Hem recorregut tots aquells voltants, n'hem guaiat els recons més íntims, acompanyats per molt bons guies. Causa pena el sabotatge consumat o imminent de tantes bel·leses. Pels volts de la cova del Beat Ramón, qui sembla estar l'ànima viva d'aquells paratges, un indret de maravella perfumat de tradició, vérem un ranxo de carboner que hi comencen a tallar el bosc... Es que no volen que quedi un arbre en tot Miramar, per testimoni de lo que va ésser un dia?

" Y quin abandó desolador! La cova que sembla que abans era tancada, presenta avui un forat per on el bestiar pot entrar-hi a jeure. Si no hi entra, demostrarà un major respecte que els homes per aquell redós venerable, on conta la gent de l'encontrada que mai els animals s'eren atrevits a pendre refugi... El nostre acompanyant ens digué encara que creia recordar que temps enrera penjava un llantió de ferro forjat del sòtil de la cova. Com n'ha desaparegut? La creu de fusta que hi havia damunt el seu portal per senyalar-la, jau per terra, i no sembla que ningú la pensi aixicar. Els porcs grufen per tot, esboldragant, ajudats dels xots, parets i marges i desforrantlos de les eures qui els vestien tan graciosament.

" La rotonda amb l'estatua de Ramón Lull amenaça d'anar-se enrunant, abandonada. Si obriu la barrera per anar a guaitar al mirador de les Pites, el más freqüentat, ens diuen, pels visitants, vos surt a rebre una guarda de porcells mares (*). El peretó del mirador está mig caigut..." Etcétera.

Jo, d'aquí on som, quan m'arriben aqueste noticies, sent un gust amarg i una gran vergonya. Quina terra, Deu meu, aquesta nostra! I aquí ens teniu encara omplint-nos la boca de Miramar davant els qui ens visiten... Els qui ens visiten han de pensar, simplement, que en som indignes, i que si ens estimássim un poc més, esborrariem aquest nom de les guies de Mallorca, per no fer testimoni el foraster d'aquesta gran vergonya d'un poble a qui un príncep estrany revela les bel·leses del propi solar, i li ensenya a respectar-les i a venerar les seves glòries... i set any després de la seva mort, veu impassible, sense un gest de gelosia ni de protesta popular, sense que els seus representants se n'ocupin en lo més mínim, com els hereua d'una loteria fan estelles de tota aquesta bel·lesa consagrada, bufen la llàntia encesa piadosament per un estranger davant l'altar de l'esperit patri i deixen que tota l'obra del príncep-pelegrí se vagi desfent en l'abandó més miserable. Si l'Archiduc tornás obrir els ulls damunt aquests paratges!

(*) Es veu que en aquest país lo bo es conserva; en temps de George Sand ja hi pasturaven.

Ponç Arnau

EFEMERIDES DEL MES DE FEBRER :

1.375.- Mor a Sòria el príncep Jaume de Mallorca, anomenat Jaume IV.

1.800.- A la Llonja de la Ciutat de Mallorca tenen lloc els primers balls de mascaretes que se celebren a l'illa.

Dia 17.-Festa de Carnaval (desfrassats)

A primers de mes es poden empeltar ametlers, melicotoners i cirerers, així com demés arbres semblants; per a les pereres, esperar a final de mes. Segueix la sembra de sebes per collir l'estiu, i de patates; aquests cultius son molt exigents amb abonats, i en el gran cultiu es convenient aplicar herbicides; esquitxar els frutals contra les formes hivernants d'insectes i bolets; donar el segon abonament nitrificat als cereals i esquitxar-los contra la cugula, si no es va fer al sembrar. Abonar i preparar els terrenys que s'han de sembrar de melons, síndries i altres plantes en el mes següent. Fer els planters d'hortalises. Podar les vinyes.

EL P. RAFAEL GINARD BAUCA

Leemos en la revista mensual de Artá "BELLPUIG" de enero pasado y en un artículo para conmemorar sus veinte años de existencia, titulado; Veinte años después, lo siguiente:

" Veinte años han pasado desde un uno de noviembre, tras unos tanteos informales o más bien exploratorios, se reunieron en el Centro Social, un puñado de románticos soñadores, Padre Ginard Bauzá... Se estudiaron proyectos, se barajaron cifras, se sopesaron pros y contras. En un ambiente de entusiasmo se dio luz verde al ilusorio proyecto. La primera piedra estaba puesta. Días después, concretamente, el ocho de Diciembre, los aludidos promotores a los que se sumaron ... formalizaron definitivamente la idea y procedieron a su bautizo. Sondeadas diversas denominaciones se eligió BELLPUIG propuesto por el que después sería uno de sus más fuertes pilares el P. Ginard Bauzá. Así nació Bellpuig"... Y continua el artículo.

Sirva esta nota para conocer un poco más al Hijo Predilecto de Sant Joan, el P. Rafel Ginard Bauzá.

BANDA DE CORNETAS Y TAMBORES

Es costumbre en las organizaciones a principio de año, dar relación y cuenta de sus actividades en el curso que acaba de finalizar. Por esto, este grupo que forma la Banda de Cornetas y Tambores del "Centre Cultural de San Joan" quiere ofrecerles la trayectoria desde su creación el día 12 de marzo de 1.978.

El primer y fundamental acuerdo fué, que estaría compuesta indistintamente de chicas y chicos y que el Director sería D. Juan Rebassa Gomis, buen profesional y componente de la Banda de Música de Manacor. Como profesor se contrató a D. Eduardo Miñana, a la vez profesor de música de Manacor y también, componente de la Banda de música de aquella ciudad.

La primera matrícula, la formaron 24 alumnos, algunos de ellos procedentes de un grupo anterior.

Sus actuaciones durante el año 1.978, fueron en la procesión del Jueves Santo, el 18 de Junio en las fiestas de San Cristobal durante las Ferias y Fiestas de San Juan, en Agosto con motivo de las fiestas patronales y el día 1 de Octubre en la fiesta "d'es Butifarró".

Se llega al número de 29 alumnos y para reorganizar mejor el grupo se convoca una reunión de padres el día 3 de Noviembre, en la que se tomaron diferentes acuerdos, entre ellos el de fijar una modica tarifa para cada actuación, para que con estas ayudas, al final de curso se pueda organizar una excursión como premio a su labor.

Ya en 1.979, su primera salida en público, es con motivo de la Cabalgata de los Reyes Magos el día 5 de Enero. Muy pronto es su segunda, el día 16 del mismo mes con motivo de la fiesta de Sant Antoni. El 25 de marzo, tiene lugar otra de sus actuaciones durante la fiesta del "Pa i Peix" y el día 12 de Abril en la procesión de Semana Santa.

En fecha del 18 de mayo es sustituido el profesor Sr. Miñana por D. Bartolomé Jaume con mucha experiencia en la banda de Sineu. Sus próximas actuaciones son en las Ferias y Fiestas de Primavera de Manacor y de San Juan, procesión del Corpus Cristi, fiesta de San Cristobal que organiza la Peña Motorista, en agosto durante las fiestas patronales de la villa y el 6 de Octubre en la "Festa d'es Butifarró".

Tal como se había prometido a los chicos, el 8 de Julio, se les ofreció una excursión a la playa de S'illot y con una comida de compañerismo a la que entre componentes de la banda y familiares asistieron 49 personas. Lo que se pudo llevar a feliz término gracias a varios "santjoaners" que pasan su verano en aquella zona, ofreciendo locales, duchas, mesas, sillas y todo lo necesario para acomodar a tan numerosa familia.

También, durante este año pasado, se ha confeccionado el uniforme, lo que da más vistosidad al conjunto.

Muy alagados se han sentido los responsables del grupo, haber podido ofrecer a algunos de estos chicos componentes de la banda, para actuaciones en otras localidades de la isla, reforzando otros grupos musicales en Santa Margarita, Manacor, Fiestas de Pompeu-Fabra, etc.

El 4 de Noviembre tiene lugar otra reunión de padres de la que saldría más reforzado el grupo. Actualmente el material disponible es de 10 cornetas y 14 tambores, teniendo previsto una ampliación cuando las posibilidades lo permitan.

Para todos, componentes, responsables y colaboradores, un fuerte HURRA y adelante, y si es posible que pronto veamos algunos de estos muchachos en los primeros cursos del conservatorio o formando parte de una banda de música, ya que estas son algunas de las finalidades.

TIMBAL

METEOROLOGIA.-

D'accord amb els informes facil·litats per Guillem Company -Estació Sant Joan II- ha plogut durant el mes de Gener, els dies i en la quantia següent:

Día	10	-----	13	lts. per m2.
"	11	-----	11'7	" "
"	12	-----	6'5	" "
"	13	-----	0'3	" "
"	14	-----	40	" "
"	15	-----	4'7	" "
"	16	-----	5'4	" "
"	17	-----	21	" "

=====

TOTAL 102'6 lts. per m2.

Aquests més de cent litres no son ni molts ni pocs, si no els convenient, no obstant, si en lloc de caure aqueixa mateixa quantitat d'aigua en tant pocs dies, l'hagués feta més espaiadament, es possible que sa terra dels conreus no estaria, ara, tant atapida i les brúies dels sembrats es desenvoluparian amb més facil·litat. Ara bé, així mateix, ben mirat, encara es prest per trobar inconvenients i, com diu s'adagi mallorquí, " Es Maig es devant"

Sant Joan, Febrer de 1.980

J. Gayá

CONSELL DE LA JOVENTUT

PRINCIPIIS DE LA TAULA D'ENTITATS SOCIALS.

(Procés de Constitució del Consell de la Joventut).

Definició.-

La Taula d'Entitats Socials de la Joventut és, juntament amb la de les organitzacions polítiques juvenils, el representant de la joventut mallorquina i l'interlocutor valid davant de l'administració de l'Estat a les Illes i el Consell Interinsular.

La Taula es un organisme democràtic, independent de l'administració i de qualsevol tipus d'entitat, regit pels seus propis membres d'acord amb els seus estatuts.

PRINCIPIIS.-

- 1.- L'organisme com a tal, rebutja qualsevol teoria o accions polítiques que vulnerin els principis fonamentals dels drets humans i no està lligat a cap ideologia o disciplina de partit.
- 2.- La Taula respectarà les distintes opcions educatives, socials, polítiques i religioses de cada una de les organitzacions, sempre que:
- 3.- No es pretengui institucionalitzar-les a la declaració de principis, ni a cap nivell col·lectiu de la Taula i no entrin en contradicció amb aquests principis.
- 4.- La Taula defensarà els drets de la joventut i fomentarà l'associacionisme juvenil, lluitant contra qualsevol tipus de marginació.
- 5.- La Taula defensarà i promourà la personalitat nacional de les Illes.
- 6.- La Taula defensarà la llibertat, la democràcia, la sobirania dels pobles, la pau i els drets humans.
- 7.- Fomentarà la solidaritat entre els joves dels distints pobles de l'estat Espanyol y també a nivell mundial.

FINS I OBJECTIUS.-

- 1.- Promoure i obrir les vies de participació de la joventut dins la societat mallorquina.
- 2.- Crear una dinàmica d'activitat juvenil
- 3.- Controlar la política dels poders públics en matèria juvenil, tinguent la Taula per això capacitat d'assessorament i consulta en tot el que es refereix a la política de govern per a la joventut.
- 4.- Revisar i arribar a gestionar el patrimoni de la joventut.
- 5.- Coordinar els distints grups de la joventut.
- 6.- Participar directament en el procés preautonòmic de les Illes.
- 7.- Potenciar el Congrés de la Joventut de les Illes i la formació del Consell Interinsular de la Joventut.

Llinatges

I

MALNOMS

DE

SANT JOAN

Per Miquel Florit Huguet.-

ARNAUET.-

De llinatge son Bauçà. Lo d'Arnauet vé d'un avanpassat de nom Arnau, que era molt petit d'estatura i tothom li deia N'Arnauet.

Si un dia desapareix aquets mal nom, quedaran per a sempre unes cançons populars que mos recordaran la pena i tristor de N'Arnau Arnauet.

N'Arnau Arnauet plorava
damunt Consolació
quan veia el seu amor
dins es baul allargada

Arnau ¿què has de fer aquí,
que N'Antonina ja és morta?
I N'Arnau darrera sa porta
que no se'n pot avenir.

N'Arnau Arnauet dirà
quan anirà a sa caseta :
es cos de N'Antonieta
ja esta dins es fossar.

Le caseta a què se refereix la cançó és la caseta d'Es Campet, que és propietat dels hereus d'aquesta família.

BLANCA.-

Duien el llinatge Seguí, que procedia d'Algaida.

Aquet malnom ha desaparegut de Sant Joan, si bé que ha quedat per sempre dins el Cançoner Popular.

Vinguent de Vilafranca,
entrada de Sant Joan,
le primera que trobaran
serà Na Maria Blanca.

¿ Qui era aquesta Maria, que de malnom li deien Blanca, i de la que un glosador anònim ha deixat costància per a sempre?.

Caseva era la casa núm. 12 del carrer de Consolació, cap de cantó a mà dreta prenint el Carrer de l'Escola. Casa forana "la primera que veuran", ja que sols fins aquí arribava el casc antic del poble, abans de l'Eixample.

Dues Maries Blanques, la padrina y la nêta mereixen ser les pretagonistes de la cançó.

De cabells rossos, d'un ros clar i fí, tenia un cutis suau, d'una blancor que causava l'admiració i cridava l'atenció.

Maria Blanca la padrina, es casà amb un carabiner d'Algaida de llinatge Seguí. El malnom d'aquesta família algaidina era, i és, "Bodegó", una família que estava be, amb casa a la plaça i con veim a la plaça sols hi viven els rics.

Aquesta Seguí-Bodegó, muntà un alambí d'aigordent a Algaida mateix, però el negoci no li va anar bé i va haver de fer-se carabiner i més tard es casà amb la santjoanera Maria Blanca.

La nêta, Maria, tenia el mateixos cabells sedosos, color d'or clar i el cutis blan i fí. Era Maria una joveneta, pulcra i ordenada, neta i esmerada com ningú. Per iniciativa del seu oncle Mossèn Miquel Gayà Bauzá (Poll), que fou Rector de Muro, poeta autor del libre "Flors d'un dia", le nina Maria començà el estudis per la carrera de Mestra d'Escola.

Estudis que va haver de deixar per trobar-se malalta, malaltia que le s'endugué, d'aquest món a l'edat de 18 anys. Era el dia 8 d'Agost de l'any 1.918.

Queda sols una persona que dugui el llinatge Seguí, germana d'ella, Margalida Gayà Seguí (Polla) viuda de l'amo en Jaume Bonet (Síndic).

SOPA.-

De llinatge Noguera, procedeix de Vilafranca.

Maria Matas Noguera (Na Sopa de Galicant) que moria l'any 1.977, fou la darrera santjoanera que dugé el llinatge Noguera.

Aquet malnom procedeix d'un avantpassat que estava de pareier an Els Calderers. Era costum a les possessions, que els missatges endemés de les feines pròpies com a pareier, bover, pastors, porquer, etc. ajudassem a la madona o majorala amb una feina de classe domèstica (de dins les cases) i així el pastor era l'encarregat d'entrar llenya per la cuina; el porqueret denotar aigua per beure i aguiar, i el pareier major era l'encarregat de fer les sopes, ja que les sopes no faltaven cap dia, de cap a cap de l'any.

El repadrí de Maria Sopa de Galicant, quan va ser vell que ja no pordia menar el parei, (no hi havia pensions de Vellea), a petició de l'amo d'Es Calderers es va quedar a la possessió i no tenia altre feina més que llescar les sopes. I tantes sopes va fer, un any i un altre any, que els altres mistages li posaren En Sopa i així els ho digueren als seus fills i descendents.

CAMBUIX.-

De llinatge són Gayà.

Aquest malnom ve d'uns avantpassats que quan eren nins, la mare els feia dur pel cap una espècie de casc protector, capçana o cambuix de mimbre.

Tothom sap que tots els infants, quan tenen davers 12 mesos comencen a caminar. Els primers mesos de córrer, és mol freqüent que peguin esclats, se facin cops blaus, braverols i nyenyos, sovint, sovint.

Aquests esclats o caigudes, en general no tenen altre conseqüència que una estoneta de plors i el cop blau en el front.

Però tres infants de la família Cambuix, moriren a conseqüència d'un esclat quan comencaven a donar les primeres passes. El crani especialment sensible, va ser motiu de la tragèdia que se repetí per tres vegades.

I així va ser que nels infants d'aquesta família que mes tard vingueren al món, la mare per protegir-los el cap, els feia dur un cambuix.

ARAGON.-

Llinatge foraster, peninsular.

¿ Con arribà a Sant Joan, aquest llinatge?.

Andreu Aragón de Trollano, ¿era un noble, un aventurer? L'única referència que tenim es que "anave en un vaixell, i se casà amb una al.lota de Santa Margalida de llinatge Massanet.

D'aquesta unió nasqué la nina Miquela Aragón Massanet, que quan va ser major se casà amb el santjoaner Miguel Font Jaume (Garrover).

Miquel Font y Miquela Aragón foren els pares de Miquel Font i Aragón, en Garrover del Carrer Nou, casat amb Margalida Nicolau (Parreca) i amb En Garrover s'extingeix aquest llinatge Aragón. Filla seva també era la mare d'En Tomàs del Carrer Nou.

En Miquel Font i Aragón, pareix que va heretar l'esperit bohemí i contradictori d'aquest avantpassat seu, del qual únicament tenim la referència de que "anava en una barco" i mereix figurar, (la seva vida està plena d'anecdotes i fests), a la Galeria de Santjoaners populars.

MANETA.-

De llinatge Bonet, li posaren en Maneta, perquè li mancava una mà.

Home de natural intel·ligència, era molt manyós, bon arreglador de molins i moles. Una mola li engrunà la mà.

El seu molí, es Molí d'En Maneta, del que queda la torre mig derruïda, es que està devora la Farinera Nova, junt a la gravera.

Fill d'En Maneta era mestre Pep Paçolet, que molts han conegut, home també molt intel·ligent, enginyós, i bon músic.

En Maneta, era un dels 12 germans de llinatge Bonet i coneguts per Saig o també per Xàtxaros.

L'expressió "Es mes p... en en Maneta" o l'altre: "Ve de rel de xàtxaro" demostra que en la família no n'hi havia cap de beneït ni d'un bon tros.

UN RINCON PARA LOS ADOLESCENTES.-

" El Principito "

Hoy leyendo por tercera vez el libro de Antoine de Saint-Exupéry : "el pequeño príncipe", me he dado cuenta de varios casos, de los cuales quiero haceros partícipe.

El texto al cual me voy a referir es el que cuenta la llegada del principito a un asteroide ocupado por un rey; el pequeño príncipe, debido a su cansancio, bostezó y el rey le dijo :

- Es contrario al protocolo bostezar en presencia de un rey. Te lo prohíbo..

- No puedo impedirlo -respondió confuso el principito-. He hecho un largo viaje y no he dormido...

- Entonces - le dijo el rey-, te ordeno bostezar.

- Esto me intimida..., no puedo... dijo el principito.

- ¡Hum! ¡ Hum! - respondió el rey- Entonces te... te ordeno bostezar o no bos ...

Farfulló un poco y pareció irritado.

El rey exigía esencialmente que su autoridad fuera respetada. Y no toleraba la desobediencia. Era un monarca absoluto. Pero como era muy bueno, daba órdenes razonables.

" Si ordeno, decía corrientemente, si ordeno a un general que se transforme en ave marina y si el general no obedece, no será culpa del general. Será culpa mía... I...J. Hay que exigir a cada uno lo que cada uno puede hacer ... "

Quizás a alguno le parezca ridículo lo que acabo de exponer. Para otros no habrá sido nada más que un "trozo de cuento para niños". A otros, en cambio, este relato les habrá hecho pensar mucho y habrán sacado sus conclusiones.

Los primeros son "personas mayores" (como diría el autor del libro), aquellas que siempre necesitan explicaciones, las segundas son aquellas que, aún siendo mayores, tienen el corazón de niño y pueden, por lo tanto, imaginar lo que sea.

Para mí, lo más significativo de este relato es la frase que dice : "Hay que exigir a cada uno lo que cada uno pueda hacer..". (*)

Vivimos en un mundo en que todos esperamos todo de todos y en cuanto vemos que no nos lo ofrecen, entonces surgen las decepciones.

No pensamos en que el hecho de que no nos lo han ofrecido puede ser debido a que sencillamente no pueden; sólo pensamos en el hecho más evidente y más palpable: NO NOS LO HAN DADO.

(*) El principito. Antoine de Saint-Exupéry.-Alianza/emecé.Madrid/Buenos Aires. 78.

Para poner un ejemplo, podemos pensar en la familia. Los padres esperan lo mejor de sus hijos y se lo dicen. Les dicen: "Tú vas a ser mi arquitecto", "tú serás médico, ya lo verás", "tú llegarás lejos", etc, etc. Los hijos intentan responder a estos deseos de sus padres, intentan darlo todo, aunque sólo sea para verles felices. Pero, ¿qué ocurre? Pues que llega un momento en que el hijo se da cuenta de que aquello que sus padres le piden, aquello que esperan de él, no puede dársele, incluso se dan cuenta de que ni siquiera potencialmente está en sus marcos. El hijo, al ver esto, se siente un fracasado, un impotente, se va concienciando de que no sirve para nada, lo cual no es necesario que sea cierto puesto que lo único que falla es que no ha podido ofrecer a sus padres lo que esperaban de él pero podría ofrecerles algo más, incluso algo mejor.

¿Quiénes han creado, pues, este sentimiento de impotencia en el hijo? No, no voy a responder que la culpa la tienen los padres, no, simplemente voy a decir que lo ha creado la excesiva esperanza que tienen los padres hacia sus hijos.

Amigos, pensemos en lo que dijo el rey del relato: "Si queremos ser obedecidos, debemos dar órdenes razonables"; si queremos ser "obedecidos" debemos pedir cosas cuya realización esté en las manos de quien deseamos que nos "obedezca".

La otra cara de la moneda es que los hijos también esperan lo mejor de sus padres, se van forjando una imagen de éstos, la mejor imagen y más tarde, una simple palabra, un simple gesto -- puede destrozarse toda esta imagen. En estos momentos, el hijo se siente decepcionado por sus padres.

Y... ¿Quién ha creado esta decepción? ¿Los mismos padres? No, amigos, no han sido los padres, ha sido el hijo, o mejor ha sido el terrible defecto que tenemos todos de intentar ver en los demás lo que nos gusta, de forjarnos una imagen de cada persona, de esperar algo muchas veces imposible.

Si intentáramos ver a cada persona como es, si respetáramos sus modos de vida, de pensar, de actuar, si no intentásemos ver cosas que realmente no existen, no nos decepcionaríamos con tanta frecuencia y, es más, amaríamos aquello que conocemos y no aquello que imaginamos.

Esto también ocurre con los amigos. Vemos en ellos algo más de lo que realmente son, imaginamos e inventamos cosas sobre ellos y cuando realmente vemos que no son como nosotros creíamos nos apenamos, nos decepcionamos y nos sentimos engañados, cuando lo que realmente deberíamos sentir es felicidad, si, una gran felicidad por haber llegado a conocer algo de ellos que realmente es cierto, algo que, por insignificante que sea, al conocerlo y por formar parte de nuestro amigo, de nuestros hermanos, de las personas a quienes queremos, también lo amaremos, si también amaremos esto que acabamos de descubrir, una pequeña pero importante parte de su esencia, una de las partes que configuran su identidad.

Amigo, no esperemos de los demás y especialmente de los que queremos, algo que no nos quepa esperar, y amemos lo que poco a poco vayamos conociendo de aquella persona puesto que sea gracia o defecto, forma parte de ella, la va configurando y si no tuviera su esencia no sería la misma y, en consecuencia, es posible que no la hubiéramos llegado a amar.

Amigos en lugar de decepcionarnos por todo lo que vamos descubriendo, amémoslo; pensemos que el haberlo descubierto ha sido hazaña nuestra, ha sido todo un éxito.

REFRANYER POPULAR DE L'ILLA DE MALLORCA

Segons orde de reploga

per Miquel Fuster

REFRANYS - Volum II (4)

S'ase ja s'haurà mort de riaies
 Ses gallines ja hauràn tret dents
 S'interés es mala bèstia
 Ses barres no volen estar aturades
 Si un no vol, dos no fan brega
 Si penses en cristià, de tots ets germà
 Si te'n vas a festetjar, no te'n menis companyia (que, encara que
 germà sia, sa carn de s'olla et prendrà)
 S'homo quan vol, i sa dona quan pot
 Sa clau es sa pau
 Sabater amic o parent, calçat car i dolent
 Sa caridad ben entesa, comença per sí mateix
 Sa paciència es sa mare de sa Ciència
 Sembra vents, i culliràs tempestats
 Sa peresa vol sopes
 Si t'has d'engatar, engata't de vi bò
 Sempre així i mai més mal
 Si vé, serà ben rebut; però, si no vé, no sé'n haurà de tornar
 Si vols bon any, sembra cada any
 Si vols bon aiar(o allar) per Tots Sants l'has de sembrar
 Saps que va dir na Cordó ? Que de porc i de senyor, n'han de venir
 de raça (var)
 Sa mare tot heu tapa
 S'homo que no sap fumar, mai sabrà multiplicar
 S'agafen més mosques amb una cuarada de mel que amb un barral de
 vinagre (var)
 Sopem, menjem o beguem i ja ho veurem demà
 Sa madona va dir: xó! ; no vui es gall amb ses polles; perque,
 quan estàn sedolles, m'escampen tot es segó. O també : L'amo
 En Pere....
 Tot lo mom es mon, menos Montuñiri
 Tant hei ha de Petra a Pasco, com de Cingogema a Algaida (var)
 Tant hei ha d'allà aquí com d'aquí allà
 Tant li es repicar com tocar de mort
 Trenta nou, trenta dèu, qui l'agafa es seua
 Tots som germans de part de Déu
 Tot te remei menos lo mort
 Tot son oreies
 Tan té es qui se colga dejorn com aquell que sempre trota
 Torres més altes han caigut
 Tot pot esser, menos sa perdiu tornar col, i encara hi va tornar
 Tal antany, tal enguany
 Una metla s'adreça, però un quern, no
 Un pic perhom, En Jordi va a plaça (var)
 Uns cullen ses flors i altres ses espines
 Uns neixen amb estrella i altres estrellats
 Una mosca (una figa, una flor, una oronella...) no fa estiu
 Una bota (o una gerra) sense coll no està acabada
 Val més morir honrat, que vire afrontat
 Tot va fot qui fot i viva el Rei!
 Val més un bon amic que cent parents
 Voler es poder
 Val tant com té
 Val tant com pesa
 Val més dur dol que morir-se
 A qui has de donar dinar, no li planguis es berenar
 Abre de millor profit, com s'ametler, no n'hi ha: fa fuies pes bes-
 tiar, ses cloveies per cremar i es bessons per fer confits

A una bota d'arangades, hi ha molts d'aïis
 A una jaia sense dents, daulí pa moll (var)
 Antany mori i enguany li toquen
 A colom vei porqueres?
 A ca vei no li fassis cús - cús
 Any nou, vida nova
 Així com l'hem vist començar, que'l vegem acabar
 Amic sies de tothom, mai baraiat amb ningú
 Amic reconciliat, inimic doblat
 Allà on les donen, les tomen
 Amistat per interès, no dura, perquè no heu es
 Amb una ma rapa i amb s'altra ambixa
 Amor no té preu, ni a plaça en venen
 Amor, amb amor se paga (ja no hi ha paga millor; si amb amor vols
 ser pagada, paga fadrina, amb amor) (var)
 Amor de senyor no té alou; i, si'n té, no puja un grell d'ou
 Amor de festes de carrer, es millor no val un dobber
 Allà on hi ha amor no hi ha pudor
 A derrera el rei, figures o banyes li fan
 Bones festes!
 Bon Nadal!
 Com més frissen, manco en tenen
 Confesa't bé i t'absoldrà bé
 Cavallet, quan eres jove-que anaves de pentinat- (i ara que vei has
 tornat, ja no tens pel per sa coa) (var)
 Colçons curts i travilles!
 Cap pelat i clenxa?
 Cada amic, té es seu xeric
 Com més amics, més cars; i s'amistat més dura (var)
 Cada u camanda a ca seua
 Donar pes cul, i, encara, dolces?
 Dia de porc, tot es xuia
 Demana badoc, tant tendràs de molt com tendràs de poc
 Derrera es mort, venen ses antorxes, o ses atxes
 De joves, se'n mor qualquín, i de vei no'n queda cap
 Déu escriu dret, amb retxes tortes
 D'amic reconciliat i de vent que passa per un forat, no te'n fiis
 (var)
 De mal d'amor es metjes non curen
 Es mantell de ses fadrines fa murmurar ses veïnes
 Es dobbers no venen de l'aire del cel
 En es Juny, sa guatlera canta i sa fauç en es puny (var)
 Es primer pic, comencen
 En tot hi ha maldat, manco en sa llet que hi posen aigo
 Es llit calent fa sa taula freda
 Es major des mals, es haverles amb animals
 Ets amics tria'los bons; perquè es parents, Déu los dona
 Entre amics no hi caben estovaies
 Ets amics i es botons son per ses ocasions (var)
 En ses obres i en sa fe, se coneix qui amor te té
 Gelabert, Gelabert, qui tot heu vol, tot heu perd
 Homo pelut, homo valent i agut (var)
 L'amic, a la cara
 Mira't a tú i no diràs mal de ningú
 Mula guita, de tothom sospita
 Més sa fa amb l'amor que amb l'espasa
 No es mia la garbera, que hi bati qui vulgui
 No tendràs parent millor que un amic que't tengui amor
 No estiguis sol, jo t'ho dic, amb muller de ton amic
 No mostris als fills amor, perquè no't causin dolor
 No cau de sa post
 Primer som jo, que mos amics, o mos hereus (var)
 Predica fraret, predica, - que es predicar es per demés - (sa vir-
 tut que més domina, - son lliures, sous i diners) (var)
 Fer fer bonda, han de passar gust
 Que molts d'anys!
 Qui té amics en Cort, guanya es plet

Qui es amic des sonador, balla sa primera
 Qui no te mare, no té amic
 Qui de tots es amic, o es molt pobre o es molt ric
 Qui serà amic del pobret, en el cel tendrà gran dret
 Qui té amors, te dolors
 Qui té amor, no dorm
 Qui no estima ningú, no pot fer falló a cap
 Quin remei mos queda!
 Qui va tot sol, fa de son prou
 Quan Déu tanca uha porta, n'obri una altra
 Qui butzina, son mal afina
 Qui se cura, dura
 Revé, com sa llet de frare
 Ses barres no volen estar aturades
 Sa pobresa no es vilesa, però es una gran fotesa
 Si vols per amic algú, no sia més ric que tú
 Si vols tenir inimics, deixa dbbbers als amics
 Ses figures i ses amors, ses primeres son ses millors. O també: Ses
 sopes i ses amors...
 Sa mel se menja perque es dolça
 Sa llibertat val mes que tot s'or del mon
 S'experiència es mare de tota ciencia
 Ses raons, com més curtes, més saboroses
 Tot passa, fora l'amor de Déu
 Tothom pogués plorar amb sos vostros ulls!
 Tira peixet!
 Un bon amic no es pagat a cap preu
 Una boca sense caixals es lo mateix que un molí sense moles
 Un per una, i per a sempre
 Un no té ses mateixes lletres que un sí
 Val més un bon hereu que molts de llegats
 Val més amics d'enfora que barbaies de prop
 Val més esser amo de poc que mosso de molt
 Val més pa eixut amb amor, que gallines amb rencor
 Val més qualche cosa que no res
 A bon entenedor, poques paraules basten
 A Déu siau!
 Altre bony m'ha eixit i un que'n tenia son dos
 A qui s'humilla, Déu l'exalta
 Al cor ingrat, Déu lo mat
 Amor, es Déu
 Bona vista es Sóller, per un capellà que no hei veu
 Cent llegos de mal camí i altres tantes de voltera
 Diuen que un homo traïdor té dues cares
 De sa panxa, surt sa dansa
 Derrera sa creu, hi ha el dimoni
 Es justs paguen p'es pecadors
 Déu mos asistesca!
 Deixa'm-ho en ses mans de Déu!
 Déu proveirà!
 Es vertader amor no vol companyó
 Es tan vera, com es miracles de Mahoma
 Es ben ver que es cor no engana
 Es moix pega a sa rata, sa rata a sa trava, sa trava an es bou, es
 bou a s'aigo...
 Es mort a sa fosa i es viu a sa taula
 Es bé que vendrà, per tots serà; i es mal p'es qui el vagi a cercar
 Encomenaulo a Déu!
 El dimoni se'n pensa moltes
 El dimoni a vegades mos fa sa traveta
 En ocasions, mes falta mos fan ses cames que ses mans
 Fugir de foc i caure a dins ses brases
 Feis favors a bèsties i vos tiraran coses
 La mort lo mateix toca an es palaus des rics que an es fotumbos des
 pobres
 La mort, tots es dolors espassa

LA PARROQUIA

SINTONITZAR AMB EL PAPA.-

El Missatge de Joan Pau II per a la Jornada de la Pau de 1.980 - que se pot sintetitzar en la frase : "LA VERITAT, FORÇA DE LA PAU" - es de màxima actualitat.

Des del primer dia del seu ministeri pastoral, diu el Cardenal Gantin, Joan Pau II optà per a denunciar la mentida o, com se l'ha denominat amb una expressió més vigorosa la "no-veritat".

Per tot això, el Missatge és no sols actual, sino també d'alcanç universal, perquè a tots nos toca.

La "no-veritat" no és sols nit del esperit, és també paràlisis d'acció. Res solit i estable se pot fer per a la pau, si no se defensa amb valentia la veritat en la vida individual i social.

Comentant Mn. Delicado Baeza el mateix tema de la pau, posa de relleu com la veritat pertany a l'essència de la dimànica de la pau i insisteix en la veritat personal, la veritat de les nostres vides : "Aqueixa veritat existencial es la harmonia interior i exterior de la persona, la coherència de la profunditat cap fora del nostre esser. El que se pensa, el que se sent, el que se diu i el que se fa formant unitat des del centre de la persona: cervell, cor, llengua i mans en línia recta, sense ruptures ni contradiccions. Vet aquí una persona que viu en la veritat, una persona pacífica i pacificadora. Els creients sabem que la veritat de Déu esta donant forma i consistència a tot això.

Enraonant el tema de la pau no se pot oblidar a Joan XXIII que, parlant dels seus fonaments, apuntava a la veritat com la primera columna basilar, devora la justícia, la caritat i la llibertat.

"La convivència entre els homes, diu Joan XXIII en la "Pacem in terris" serà consegüentment ordenada, fructífera i pròpia de la dignitat de la persona si se fonamenta sobre la veritat, segons racomenació de Sant Pau: "Deixant la mentida, parlau la veritat cada u amb el seu proïsme perquè som membres els uns dels altres". Això esdendrà quan cada un reconeixi degudament els drets recíproes i les obligacions corresponents".

El Papa als cristians i als homes de bona voluntat les proposa la conversió de l'enteniment i del cor, tema molt apropiat per a aquest temps de Quaresma, i els convida a raonar i considerar la dignitat i la grandesa de l'home.

Mn. G. Ferriol.

INFORMACIO DE LA PARROQUIA

EL CONSELL PARROQUIAL DE PASTORAL EN MARXA :

COMISSIONS: Perquè el treball del Consell resulti més efectiu s'han format quatre comissions : Catequesis, Litúrgia, Finances i Acció Social.

SUPRESSIO D'ARANCELS.-

Seguint la norma de l'Estatut de "revisar la vida de la Comunitat Cristiana en tots els seus aspectes" el Consell ha resolt suprimir els aranceles, o sigui, que tots els servicis parroquials amb motiu de les celebracions dels Sacraments: Baptismes, Matrimonis, Funerals, seran totalment gratuïts.

QUARESMA :

Actes a realitzar per a renovar la nostra fe cristiana:

- Cada disapte vespre : Missa amb sermó de Quaresma pel Mn. Pep Roig.
- Cada divendres : al vespre, Via-crucis.

CURSET PRE-MATRIMONIAL :

S'ha organitzat en caràcter comarcal un CURSET PRE-MATRIMONIAL per a tots els qui pensin contreure matrimoni durant l'any 1980 els dies 10,11,12,13 de març. Per informar-se i inscriure-se poden passar per la Rectoria.

TROBADA COMARCAL A BONANY:

Per als alumnes de 7^a i 8^a de E.G.B. s'ha programat una TROBADA COMARCAL A BONANY dia 22 de març.

CANTS DE QUARESMA :

Per a facilitar la participació dels fidels i renovar els cants s'ha imprés un full que se distribueix a les misses dominicals.

MOVIMENT PARROQUIAL-Baptismes :

Dia 27 de Gener reberen el Sacrament del Baptisme:

- JOAN NICOLAU MAYOL
- ANTÒNIA ELISABET FERRER MATAS

Dia 17 de Febrer :

- ARNAU BAUZÀ MESQUIDA
- MARGALIDA BAUZA MAS.

DEFUNCIONS :

-Dia 5 Gener :	MATEU BARCELO MAS "De son Baró"	de 86 anys.
- " 17 " :	JOAN LLULL LLULL " Ferrer Llull "	" 74 "
- " 6 Febrer:	LLORENC BAUZA FERRIOL " Maulí "	" 83 "
- " 13 " :	BERNAT BAUZA BOU " Vidal "	" 77 "
- " 16 " :	MARIA GINARD BAUZA	" 77 "
- " 17 " :	FRANCINAINA OLIVER BARCELO	" 75 "
- " 21 " :	APOLONIA SALOM ARTIGUES " Carreixet "	88 "

PRENSA FORANA.-

L'Associació de la Premsa Forana, va celebrar assemblea el passat dia 19 en el local del Setmanari "Dijous", d'Inca on va fixada la residència de l'Associació. Hi assistiren a més de les publicacions habituals, dues de noves, "El Pi Gros", de Lloret de Vista Alegre i el "Pu-Put", de Llubí.

També hi assistí com a convidat el Sr. Bennassar. Parlà seguidament d'haver-se oberta la reunió, fent la presentació i oferiment a tota la Premsa Forana, del bolletí que edita la Delagió Diocesana d'Acció Social, el qual aprofità per posar-se a disposició de tots.

Després, motiu pel qual va esser convocada la reunió, es va fer lectura dels estatuts pels quals es regirà l'Associació, una vegada aprovats, s'aixecà acta i va esser firmada pels presents, quedant apunt d'esser presentada als organismes corresponents per a la seva aprovació.

Seguidament es parlà un poc més de la publicació conjunta com a suplement de la Premsa Forana, "SA MOPIA", que tindrà caràcter mensual i serà de caire humorístic o satíric. Es repartiren els primers bonos per poder subvencionar els propers números.

I fixant dia per a la pròxima trobada, es va aixecar la sessió.

FIESTA DE CARNAVAL.-

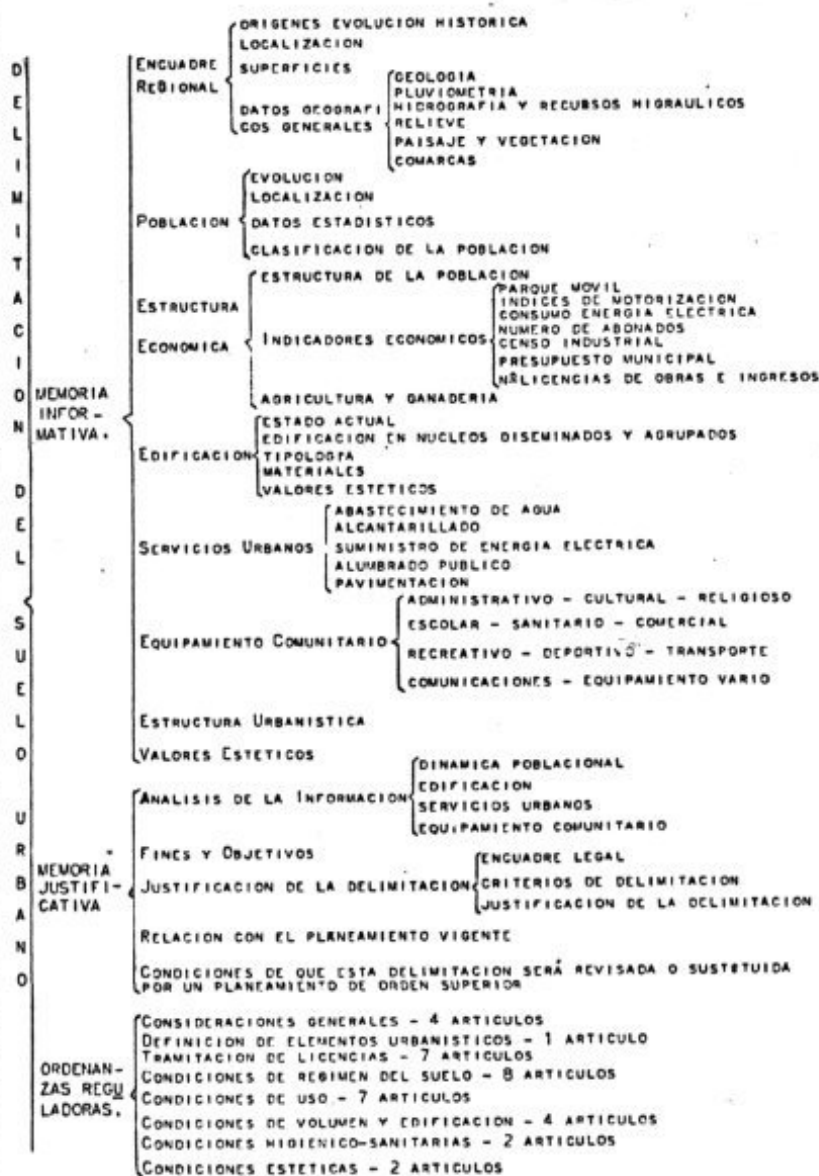

La fiesta de CARNAVAL de este año tuvo expresión popular, resultando una fiesta muy animada, de gran ambiente y de mucha concurrencia en los distintos desfiles de disfraces, infantil por la tarde y por la noche para mayores. Este tradicional concurso estaba organizado por el Centre Cultural y en el participaron 41 niñas y niños de la villa, resultando galardonados, en la categoría hasta 6 años: 1º Willi Magro Riera, Payaso; 2º Linita Barceló García, Enfermera; y 3º Miguel Bover Bauzá, "Homo Vell". En la categoría de 7 a 10 años; 1º Antonio Bauzá Matas, Mosquetero; 2º Guillermo Munar Bauzá, Ermitaño y 3º Rafael Planas Gayá, César. A partir de 10 años fué 1º Mariví Munar Bauzá, Bañista; 2º Rafael Company Estelrich, Drácula y 3º Antonio Carlos Costa Bauzá, árbitro de fútbol lesionado. En la votación popular salió vencedor el que lo fué en la categoría de los más pequeños, Willi Magro, todos los participantes fueron obsequiados por la organización con tebeos y degustación de Coca-Cola.

Por la noche, hubo el habitual y animado baile de disfraces, que se vió concurridísimo, en comparación a otros años, fueron galardonados por parejas; 1º la compuesta por María Antonia Bauzá Bonet y Margarita Costa Bauzá, Viudas; la 2º compuesta por Margarita Pastor y Catalina Catalá, preparadas para ir a dormir. En individuales 1º Francisco Ponsetí Barceló, Guardia Civil de gala del siglo XIX; 2º Mercedes Ponsetí Barceló, Caperucita Roja y 3º Juan Sorell Jaume, El Zorro.

El vecindario ha demostrado una total aceptación a esta tradicional fiesta que desde 1969 viene organizando este club, lo expresó claramente la masiva participación de mayores, 63 en total, cuando una forma alegre se lanzó a la fiesta sin reparos. Había disfraces para todos los gustos, resultando muy difícil la labor del Jurado, compuesto por D. Andrés Gelabert y Sra., Profesores; D. Francisco Morey, representante de A.P.P; Srta. Catalina Pocoví, y D. Antonio José Bauzá, representantes del Centre Cultural.

Tiempo primaveral y éxito en la Fiesta de Carnaval
1.980.

Leí hace algunos días, un informe en un diario palmesano, de un corresponsal local, en el que hablaba del "plan de delimitación del suelo urbano de Sant Joan" y dando a entender que ofrecía dicha información en EXCLUSIVA, parece ser que se quedó algo corto, ya que dicha información parecía un extracto en grado sumo. A todo eso hay que decir, que mucho antes de que leyese dicho informe este corresponsal; servidor ya había tenido acceso a dicho informe. Si no había salido a luz pública, fue por respeto a una comisión que aún no lo había dado a conocer (ver y-3). Ahora lo reproducimos esquemático, pero íntegro. ¡Enterado amigo!.

Tenemos que aclarar, que en el último número, hubo un pequeño desliz al componer la página. Dón de empezaba diciendo "de cierto corte...", al final, tenía que decir: "E incluso apostaríamos, en contra de lo que se dijo

oficialmente, que éste fue el motivo por el cual se suspendió un "acto" que tenía que celebrarse a finales de mes". Doy por seguro que los enterados, cogieron el hilo del asunto, ¿verdad?.

Ya he terminado con las aclaraciones y ahora empezaré a pedir explicaciones "a quien corresponda". Por ejemplo: a) porqué se ha cogido por norma realizar plenos extraordinarios y no ordinarios. b) porqué tenemos que enterarnos de los asuntos a tratar en cualquier pleno, diez minutos antes de que empiezen. No podrían facilitarse con un poco más de antelación, y saber de qué va la cosa.

Me llega un rumor, aunque no lo he podido confirmar de que en un próximo pleon, habrá algún que otro regidor que presentará una "moción de censura" a la Presidencia. El motivo, o los motivos, parece ser que ya está bien de decir siempre "amén", ¿enterados regidores d'UCD?. Mi opinión al respecto es que una "moción de censura" de tanto en cuanto, haría que se prestase más atención a lo que se

hace y deshace, ya que hay muchas maneras de hacerse las cosas, ¿o no?.

Ha de pensar de restarle importancia al punto sexto del pasado pleno extraordinario, por parte del presidente de una comisión; creo -cara de asombro de varios concejales- que el asunto tenía mucha más importancia de lo que se pretendía que no la tuviera. ¿verdad amigos de Gesa?.

Al paso que vamos, dentro de tres años, aún no tendremos una reforma circulatoria.

Y es que si ahora Sant Joan cuenta con 834 vehículos motorizados; dentro de tres años, tendremos que aparcar los vehículos en medio de la calle. Puestos ya optimistas de cara a las próximas elecciones; ¿cuál será el primer "grupo" que PROMETERÁ una nueva reforma circulatoria?.

Por esta vez, y sin que sirva de precedente, este mes no saldrá ningún regidor en "JUZGAMOS AL..." Si bien lo haremos con un fichaje reciente del ayuntamiento. En el tiempo que lleva en la casa, creo que su labor ha sido muy positiva, contando con unas dotes de indudable seguridad y categoría. En resumen, sereno, amable, experto y avezado. ¡Que sea por muchos años!

Con tanto cambio de fechas en la celebración de los plenos, que si el jueves, que si el viernes, hay tanto despiste, que más de un concejal se le tiene que llamar por teléfono cinco minutos antes de empezar, recordándole que se celebra el pleno. ¡Que cara ! .

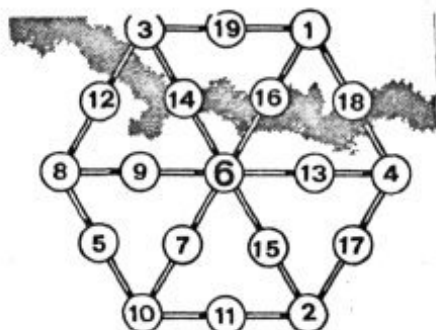
En fechas próximas, una zona de nuestro pueblo estará patas arriba, ya que se empezará -ya era hora- con el plan de saneamiento "des camp d'en Fiol".

Llevamos un riguroso control de las ausencias de los concejales a los plenos. Será muy interesante dar la relación al final de año; que muy gustosos la ofreceremos con todo tipo de detalles. ¡Ojito a las ausencias, pues! .

De fuentes que merecen toda la confianza, me he enterado que casi a diario, en un bar local, se pone "a parir" a todo el ayuntamiento, (unos a favor y otros en contra). La hora habitual de dichos "debates" suele ser a la hora de tomar el café, después de comer. A modo de resumen diremos que se dan cita ex-cargos locales y alguna que otra "personalidad" política.

Parece ser que hay bastantes críticas en contra de la manera de actuar del grupo mayoritario, en el ayuntamiento. Una de ellas es la forma en que se hacen los plenos. "Todo atado y bien atado" como dijo una persona en cierta ocasión. Para que la cosa resulte más monó, toma, sólo queda por decir "amén".

SANANJOT

PASATIEMPOS. - Por la Sección Juvenil

Solución al número anterior.

Sant Joan

BOLETIN INFORMATIVO DEL "CENTRE CULTURAL DE SANT JOAN"

C/. Princesa Nº 24

Deposito Legal P.M. 2-1979

Nº 92 Febrero de 1980

DIRECTOR: CARLOS COSTA SALOM.

COLABORADORES:	Catalina Mas Munar	Miguel Florit Huguet
Miguel Gayá	Rosa Sastre Juan	Sección Juvenil
Sananjot	Jaume Mola	Juan Jaume Nigorra
Monitor	Juan Gayá Matas	Ponç Arnau
Miguel Fuster	Timbal	Gabriel Ferriol

PORTADA. Arquitectura Rural, "Clasta de Son Baró de Can Sbert"
Dibujo de Vicente Millán.

NOTAS DE LA REDACCION.-

Las opiniones expresadas en los artículos y colaboraciones publicadas en este Boletín, manifiestan la forma de pensar de sus autores pero no necesariamente la de los que en el trabajamos.

Los artículos escritos en catalán o mallorquín, son reproducción literal de sus originales, no haciéndose, esta redacción responsable de las faltas que en ellos pudieran existir.

el juego de los 9 errores

Trate de descubrir los nueve errores que diferencian a estos dos dibujos, aparentemente iguales.

